

Celal Bey (Sami Paşazade Sezai'nin "Sergüzeşt" adlı Romanı) Duygusal

Karakter Asaf Paşa ve Zehra Hanım'ın ressam oğlu olan Celal, 23 yaşlarında, yurt dışında eğitimini yeni tamamlamış, şişmanca bir geçtir. Neşeli ve alaycı tavırları ile Dilber'i başta sanatı için kullansa da kıza vurulduktan sonra tüm şen tabiatını kaybeder. Aşk kalbinde büyük bir heyecanla yaşarken annesi tarafından mutluluğu engellenen genç, esir Dilber satıldıktan sonra büyük bir boşluğa düşer. İstedığı zengin ve asil bir ailenin kızı değil, köle Dilber'dir. Her yerde onu arar, hayattan zevk alamaz, yataklara düşer. Dilber'siz çok mutsuz olan Celal Bey, yaşadığı derin karamsarlıkta boğulur.

Aktiviteler

Resim yapmaya büyük yeteneği olan Celal Bey, konakta elinde fırçası ile sürekli resimler yapar. Akraba ziyaretleri ve bu ziyaretlerde piyano dinletileri ile vakit geçirir. Sigara içer, lakin Dilber'e aşık olunca sigarayı unuttur. İçi sıkıldığında kitap okur. Mutsuzluğunu her ne kadar uyumakla yok etmeye çalışsa da uyuyamaz.

ÖRNEK ANILAR

Duygusal Çoğu zaman denizin dalgalarını izleyip sigarasının dumanında derin düşünceler dalan Celal Bey, üzüldüğü zaman ağlamaktan da çekinmeyen, düşünceleri tam bir sanatçıya ait duygusal bir gençtir: "Parlak yıldızların çoğunlukla biriktikleri gök parçasına benzeyen suların üzerinde hafif mehtabı andırır bir yıldız ışığı oluşarak denizin –kalbi çarparak sevdiğinin dudaklarından öpen âşık gibi– çırpına çırpına sevdalı bir surette ufuklara dokunan küçücük dalgaların mavi karanlıklar içinde kaldığını sahildeki bir hanenin balkonunda, bir koltuğun üzerinde sigarasını içerek seyreden Celal Bey, o saatte, Paris'te öğrenimi sırasında geçirdiği beş altı senelik müddeti ve hiçbir kederle zehirlenmeyen yirmi üç senelik hayatın neşeli hatıraları, yine Paris'te iken içinde bulunduğu medeni dünyanın bazı gizli köşelerinde bir güzel tebessümü, bir tatlı bakışı, kalbindeki hislerden uzak olarak düşünür ve bunların hepsinin önündeki denizden sırlar aynasından dalgalana dalgalana geçtiğini seyrederdi."

Kıbar Dilber'e istemediği halde zorla dilenci kıyafeti giydirip resmini yapmak isterken, fark ettiği güzellik karşısında, kızı üzdüğüne, ağlattığına son derece pişman olan Celal Bey, kıbar bir şekilde kendini affettirmeye çalışır: "Affını rica ederim Kleopatra. Madem ki istemiyorsun ben de bu fırçayı kırarım. İşte affet diyorum. Özür diliyorum senden. Neden yine için için ağlıyorsun?"

Ahlaklı İçinden her ne kadar Dilber'in odasına girip onunla olmak geçse de kızın mahremiyetine girmeyi kendine yakıştıramayıp kalbi sızlaya sızlaya vazgeçer: "Ellerinde kapının zembereğini çevirecek kadar güç bırakmayarak nefesine duraklamalar verdiği zaman zihnine birçok fikirler hücum ederek bu kadar genç bir kızın namus sarayının mahremiyetine gece yarısı girmek, bir haydut gibi vicdanın en pak ve mukaddes olan bu kanununu ayaklar altına almak. Cinayet!"

Hisli Kalbinin derinlerine dokunmuş olan köle kızı delicesine arzularken ondan uzak olmak endişesi ve ailesinin bir köle kızı gelin etmeyeceğini bildiğinden kendisini tutamaz ve ağlar: "Yatağına girdiği zaman yirmi üç senelik hayatı boyunca ilk defa olarak sevda yolunda o kararlılığı ve dayanıklılığı ve belki merhametsizliği gösteren gözlerinden bir surette yaşlar dökülmeye başladı."

Yalın Ailesi zengin ve asil olmasına rağmen, kendisine izdivaç düşündükleri diğer zengin ve asil kızı istemek yerine gönlünün aktığı, aşık olduğu, arzuladığı köle kızını ister ve onu savunur: "Asalet, gösteriş ve servete; servet, asalet gösterisine tapıyor. Ben, namus ve sevgiye."

Çaresiz Gittiği davetten eve döndüğünde Dilber'in satıldığını haber alan Celal, ne yapacağını şaşırır, büyük bir boşlukta çaresizlikle savaşıyor: "Bu korkunç düşüncelerle odanın içinde gezinirken bir yandan da kendi kendine çaresizlik içinde mırıldanıyordu: "Dilber!.. Şimdi kim bilir kimin!.." Bütün ümitleri, hayalleri, bu ani darbeye yerli bir olmuş, artık yapayalnız kaldığı bu dünyada yaşamak için hiçbir tesellisi, hiçbir sebebi kalmamıştı."

Endişeli Dilber'in yokluğunda onun sıhhatinden çok onu kimin elde edeceği yönünde bir endişesi olan Celal Bey, sürekli kızı düşünüp hayal etmekten kendini alamaz. Bir başkasının onunla olması fikri ona acı verir: "Kendi ressama yakışır yüce zevkinin sınırsız güzelliklerini keşfettiği o güzel vücut kim bilir hangi pis vahşinin kucağına düşecek!"

Mutsuz Her yerde arayıp bulamadığı aşkı için yapacak bir şey kalmadığında hastalanıp yataklara düşen Celal, son derece mutsuzdur. Yaşadığı duygu ailesinin düşündüğü üzere geçici bir heves değildir: "Ümitsiz, güçsüz bir halde yoluna devam ederken bir diğerinin işiteceği surette kendi kendine, "Ah! Pek acı çekiyorum!" diyordu."